

mig, og saa bøjede Mindretallet sig for Flertallet ved den sidste Afgørelse, ligesom vi gjorde med Hensyn til forskellige andre Forslag, og som man jo altid gør til sidst for at opnaa Overenskomst med hinanden. Hvis jeg den Gang havde forstaaet den højtærede Minister saaledes, at han bestemt holdt paa de 5,000 Kr., vilde jeg for mit Vedkommende, selv om jeg havde været i Mindretal, have anbefalet det, men jeg er sikker paa, at saa havde det været, om ikke hele Udvalget, saa i alt Fald Udvalget paa et Par Medlemmer nær, der havde holdt sig til Bevillingen. Nu vil jeg dog opfordre alle Medlemmer til at stemme for Udvalgets Ændringsforslag. Der er, som jeg bemærkede i Gaar, anvendt 55,000 Kr. af Statens Penge til Maskinprøver i de sidste 11 Aar, det udvise Statsregnskaberne, saa jeg tror alligevel, at man uden Skade i et Aar kan forsøge, om 3,000 Kr. ikke kunde slaa til. Skulde det saa vise sig, at man kommer og paaviser, at man ikke har kunnet faa de nødvendige Prøver med Maskiner udførte for denne Bevilling, ja, saa er jeg sikker paa, at naar den højtærede Minister kommer og stiller Ændringsforslag om Bevillingens Forhøjelse igen, fordi den er nødvendig, vil han ganske sikkert ogsaa faa den.

Saa skal jeg lige sige et Par Ord i Anledning af Mindretallets Forslag om at forhøje Bevillingen til Husmandsforeninger med 15,000 Kr. Jeg skal for øvrigt ikke udtale mig videre om det, for det forekommer mig, at her har den højtærede Minister i Gaar udtalt sig saa klart om denne Sag, saa at vi alle sammen ganske roligt kunne overlade til ham at komme med sine Ændringsforslag dertil. Den højtærede Minister antydede jo allerede ved Finanslovens 1ste Behandling, at han, naar han havde faaet undersøgt disse Foreningers hele Stilling, Indberetninger angaaende de 3,000 Kr. o. s. v., agtede at komme med Ændringsforslag til 3die Behandling, og nu i Gaar udtalte den højtærede Minister her, hvorledes han agtede at faa Bevillingen forhøjet med et mindre Beløb og at tage under Overvejelse de Andragender, der vare komne ind om den Sag, og saa til Sommer søge ved Forhandling med de forskellige Husmandsforeninger overhovedet at faa fastslaaet det fremtidige Grundlag for, hvorledes disse Bevillinger burde være og burde ydes til forskellige Formaal, og komme frem dermed til næste Aars Finanslov. Det er jo ogsaa aldeles nødvendigt, at der er tilveje-

bragt et saadant Grundlag, og at man ikke uden videre paa bedste Beskub giver Tilskud til Husmandsforeninger. For øvrigt er Mindretallets Forslag jo heller ikke blevet behandlet i Udvalget, da, som sagt, det ærede Medlem tog Forbehold, og saa blev Forslaget stillet, da vi andre vare færdige med vore Ændringsforslag, hvad det ærede Medlem jo ogsaa er berettiget til, men det skal jeg ikke opholde mig ved.

Jeg kan ikke skønne rettere, end at disse Ændringsforslag og Motiveringer, som vi nu have hørt af den ærede Ordfører for Mindretallet i Dag er en Fortsættelse af Diskussionen i Fjor, Bestræbelser for at faa Husmandsforeningerne ind under det socialdemokratiske Overformynderi, men jeg tror, at det vilde være det mest uheldige for Husmandsforeningen og Husmændene selv. Jeg tror, at det gaar allerbedst, naar Husmændene kunne samarbejde med Landboforeningerne, fordi Landboforeningen og Husmandsforeningen have samme økonomiske Interesser; det er den samme Basis paa Landbrugets Omraade, hvorpaa de arbejde, og jeg tror, at Landboforeningerne og deres Ledere forstaa denne Sag bedre end det ærede Medlem. Den ærede Ordfører for Mindretallet er jo Raadmand og sikkert en dygtig Raadmand, men jeg tror neppe, han forstaaer sig ret meget paa Dyrkning af Husmandslodder eller overhovedet paa det mindre Landbrugs Drift. Det har ogsaa vist sig, at er der noget, der har gavnet vore Husmænd her i Landet, er det særlig Landboforeningerne og særligt Andelsforetagenderne: Andelsmejerierne, Andelslagterierne, Andelsægkesportforeningen og Brugsforeningerne, i hvilke Husmænd som Medlemmer have sammen med Gaardmændene arbejdet, saaledes at man ikke har kunnet paavise nogen Reform, der overhovedet har gavnet Husmændene saa meget som netop disse Foretagender. Det viser sig klart, naar man gaar en Snes Aar tilbage i Tiden. Det saakaldte Bønderesmør, som netop særlig var Husmandsmør, kunde man kun faa 70 Øre for, medens det bedste kostede 1 Kr., nu er Andelsmejerismørret det bedste, det bliver betalt med henimod 1 Kr. Nu regnes Smørret af Husmandsmælk til Verdens fineste Varer. Det samme gælder om Slagterierne. Havde en Husmand en Gris til Salgs, fik han ikke meget for den, naar en Slagter kom og bød ham Penge for denne Gris. Nu sælger han Grisen til Andelsslagteriet og faar samme Pris for den som Gaardmanden, som Godsejeren